

1. Rabbeinu Tam, Sefer haYashar, Teshuvah 46

גם בני בארי שהיו קורין עליהן כי מבארי תצא תורה ודבר ד' מאורטנט הם נוהגין כמוני.

The people of Bari, about whom they say, "For from Bari shall emerge Torah, and the word of Hashem from Otrant," also practice as I do.

Rabbi Moshe ben Klonymus (9th-10th century)

2. Rabbi Elazar of Worms, Peirushei Siddur haTefillah l'Rokeiach 37 (או ישיר)

וקבלו סוד תקון התפלות ושאר סודות רב מרב עד אבן אהרן בנו של ר' שמואל הנשיא אשר עלה מבבל משום מעשה שהיה, והוצרך לילך נע ונד בארץ, ובאו בארץ לומברדיאה בעיר אחת ששמה לוקא, ושם מצא רבי משה שפייט "אימת נוראותיך" ומסר לו כל סודותיו, והוא רבי משה בן רבי קלונימוס [בן רבינו משלם בן רבנו קלונימוס] בן רבי יהודה, הוא היה הראשון שיצא מלומברדיאה, הוא ובניו רבי קלונימוס ורבי יקותיאל וקרובו רבי איתאל ושאר אנשים חשובים, הביאם המלך קרלא עמו מארץ לומברדיאה והושיבם במגנצא, ושמה פרו וישרצו וירבו במאד מאד, עד אשר פקדה שם חרון אפו על קהלות הקודש בשנת תתנ"ו ושם גוענו אבדנו כולנו אבדנו זולתי מתי מספר שנשארו מקרובינו הזקן...

And they received the secret of the prayers and other secrets, Rav from Rav back to Ibn Aharon son of Rabbi Shemuel haNasi who ascended from Bavel because of what happened, and he had to wander about the land, and they came to Lombard, to a city named Lucca. There he found Rabbeinu Moshe, who composed *Eimat Nor'otecha*, and he gave him all of his secrets. He is Rabbeinu Moshe son of Rabbeinu Klonymus [son of Rabbeinu Meshulam son of Rabbeinu Klonymus] son of Rabbeinu Yehudah. He was the first who left Lombard, he and his sons Rabbeinu Klonymus and Rabbeinu Yekutiel and his relative Rabbeinu Itiel and other important men. King Charles brought them with him from Lombard and settled them in Mainz (Magentza), and there they multiplied and became a great multitude, until His wrath came upon the holy communities in 4856 (1096), and there all of us died and were lost, other than a small number who remained from our elder relative...

3. Rabbi Shlomo Luria (16th c. Poland), Responsum of Maharshal 29

שאלה: יוריני מוריני סדר היחס בין הגאונים המחברים ספרים.

תשובה: סדר היחס אין לי קבלה מוחלטת אלא כל אדם הקורא בספרי הפוסקים מתוך ההרגל של דבריהם ומחלוקתם ע"י מעשים יכיר קצת סדר תולדותם אכן אעתיק לך מה שמצאתי הועתק...

וכל החסידים הקדושים הללו יצאו מזרעו של ר' משולם הגדול בן רבינו קלונימוס בן ר' משה הזקן אשר הוליד ר' חננאל ואת ר' קלונימוס ואת רבינו איתאל ואת רבינו יקותיאל משפיר"א. ורבינו משה הזקן הוא אשר יסד את אימת נוראתך הוא רבי משה הזקן בן רבי קלונימוס בן רבינו יקותיאל בן רבינו משה בן רבנא משלם בן רבנא איתאל בן רבנא משלם זל"ע ורבינו משה הזקן הביאו המלך קרלא עמו ממדינת לוקא בשנת תתמ"ט לחורבן הבית שיבנה במהרה בימינו אמן אמן סלה

Question: Could our master teach us the lineage among the Gaonim who authored books.

Answer: I don't have a clear tradition of the order of lineage. Rather, each person reads the books of halachic authorities, and by becoming accustomed to their words and debates via events he recognizes some of the order of their lineage. But I will record for you that which I have found recorded...

And all of these holy pious people descended from Rabbeinu Meshulam haGadol son of Rabbeinu Klonymus son of Rabbeinu Moshe haZaken, who produced Rabbi Chananel and Rabbi Klonymus and Rabbeinu Itiel and Rabbeinu Yekutiel of Speyer. And Rabbeinu Moshe haZaken was the composer of *Eimat Nor'otecha*, he is Rabbi Moshe haZaken son of Rabbi Klonymus son of Rabbeinu Yekutiel son of Rabbeinu Moshe son of Ravna Meshulam son of Ravna Itiel son of Ravna Meshulam, and Rabbeinu Moshe haZaken was brought by King Charles with him from Lucca 849 years after the destruction of the Beit haMikdash, which should be rebuilt speedily in our days Amen Amen selah.

4. Prof. Avraham Grossman, הגירתה של משפחת קלונימוס מאיטליה לגרמניה, pg. 182

כאנאכרוניזם היסטורי אין לראות אגדה זו. מראשית המאה התשיעית מצויות עדויות מפורשות על מציאותם של יהודים בגרמניה. בואם קשור במאמצים לפיתוח הסחר שעשו השליטים הקרולינגיים. בין הסוחרים שהתיישבו בסמוך לארמונו של קרל הגדול באכן (Aix-La-Chapelle) היתה קבוצה של יהודים. גם הקיסרים שלאחריו ראו בעין טובה הגירת יהודים לארצם בשל חלקם בסחר המקומי והבינלאומי.

One should not see this story as a historical anachronism. From the start of the 9th century there are explicit testimonies to the presence of Jews in Germany. Their arrival was tied to efforts by the Carolingian monarchs to open trade. Among the merchants who settled near the palace of Charlemagne in Achan (Aix-La-Chapelle) was a group of Jews. The kings after him also looked favourably upon the arrival of Jews in their land, because of their role in local and international trade.

5. Rabbi Elazar of Worms, Peirushei Siddur haTefillah l'Rokeiach 37 (ויברך דוד)

ובימים קדמונים כשהיו מגיעים עד כאן "לשם תפארתך", היה שליח ציבור עומד ומתחיל לאלתר ישתבח שמך, וכשבא הגאון רבנא משה מלוקא בן רבנא קלונימוס בימי המלך קרלו למדינת מגנצא היה מנהיג את בני דורו לומר מכאן ואילך עד "ושמו אחד", כי גדול היה ואין כל דבר נעלם ממנו...
And in earlier times, when they arrived at *L'shem tifartecha*, the chazan would stand and begin *Yishtabach* immediately. And when the Gaon Ravna Moshe of Lucca son of Ravna Klonymus came to Mainz, in the days of King Charles, he led his generation to say from here until *UShemo echad*, for he was great and nothing escaped him...

Rabbeinu Meshulam ben Klonymus (10th century)

6. From a responsum regarding the community in Arles, Ginzei Schechter, edited by Yitzchak Baer

ראובן טוען: מחוץ לארלדי אני דר ואין לי לחוש על הגזירה. אין ממש בדבריו כי אחרי שהוא סוחר שם, דינו כאילו היה דר, וכשם שחלה הגזירה על הקהל כך חלה על הבאים לסחור שם... לפי שארלדי קהל גדול של ישראל, יוסיף עליה המקום אלף ...

Reuven claims: I live outside Arles, and I need not be concerned for the (local) decree. There is nothing to his words; since he is a merchant there, he is viewed as a resident, and just as the decree applies to the community, so it applies to those who come to trade there... Because Arles is a large Jewish community, may Gd increase it a thousandfold...

7. Commentary of Rabbi Avraham Ibn Ezra to Vayikra 23:11

"ממחרת השבת." אמרו חז"ל ממחרת יום טוב. והמכחישים אמרו, שהוא כמשמעו. והמאמינים הביאו ראיות משנת השמיטה והיובל והצום הגדול ויום תרועה שכתוב בו שבתון. וכן שבתון נאמר בא' של סוכות ובשמיני. ואמרו כי "שבע שבתות" שבועות, וכמוהו: "באי השבת עם יוצאי השבת" (מ"ב יא, ט), והם שנים פירושים בפסוק אחד... וחכם ברומי הביא ראיה ממחרת הפסח מצות וקלוי (יהושע ה:יא)...
"From the day after the Shabbat." The Sages said this means from the day after the Yom Tov. The deniers say it is as the words sound. The believers have brought proofs from the shemitah and yovel years, the great fast, and the day of shofar, all of which are called "shabbaton". Also, "shabbaton" is stated regarding the first and eighth days of Succot. And they said that "seven shabbatot" means weeks, like Melachim II 11:9, "Those who enter for the week with those who leave at the week", two uses in one sentence... And a sage in Rome brought proof from Yehoshua 5:11, "From the day after Pesach, matzot and sined grain"...

8. Commentary to Pirkei Avot, as cited in Prof. Avraham Grossman, חכמי אשכנז הראשונים pg. 67

הכל נתון בערבון. כל מה שהקב"ה מקיף את האדם על יד ערב הוא נתון לו ומקיפו... ואומר "כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך" ואומר "והנה מלאכיו אלקים עולים ויורדים בו" ששני מלאכי השרת מלוין את האדם ביום וכותבין מה שהוא עושה ביום ועושה בלילה...
"All is given against a pledge." Everything Gd lends a person is given with a pledge, on a tab... And it says, "For He will command His *malachim* to go with you, to guard you in all of your ways" and it says, "Behold, *malachim* of Gd were ascending and descending on it," for two ministering *malachim* escort a person during the day and record what he does during the day and night...

9. Rabbi Yehudah HaChasid, Sefer Chasidim 607

ויש שימות שמשנה מנהג הראשונים כגון פיוטים שהורגלו לומר קרובץ דרבינו משולם שאחד אמר קרובץ אחרת ומת בתוך שלשים יום.
Some people die for deviating from the earlier custom, such as the poems they customarily say, the *krovetz* of Rabbeinu Meshulam. One person said a different *krovetz*, and he died within thirty days.

Rabbi Klonymus ben Rabbi Shabtai (11th century)

10. Commentary of Rashi to Beitzah 24b

ולא זכיתי לשאול את פי רבינו יעקב בדבר זה, כי היו נוהגים בו היתר במקומינו, והיה לי דבר פשוט. ולאחר פטירתו של רבי שמעתי את רבינו יצחק הלוי שהוא אוסר עד ליל מוצאי יום טוב שני, וכל אנשי עירו כמותו, וגם הלכות גדולות אוסרים כן, ודנתי לפניו ולא הועיל לי הדבר... ובתשובת רבינו גרשום מאור הגולה מצאתי כמותי, גם עתה בא אלי מכתב מגרמיי"ש שבא לשם אדם גדול זקן ויושב בישיבה מן רומא, ושמו רבי קלונימוס, ובקי בכל התלמוד, והורה כן ונחלק עליהן.

11. Rabbi Tzidkiyah haRofeh (13th century Italy), Shibbolei haLeket 292

שאלו לפני רבינו קלונימוס בר' שבתי זצ"ל מעיר רומי ולר' ענן בר' מרינוס הכהן זצ"ל מעיר סיפונטי קרן של עז מהו לתקוע בו בראש השנה ובמוצאי יום הכיפורים והשיבו כל קרן כשר חוץ משל פרה משום מעשה העגל ואין תוקעין בו